בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ו' בשבט תשס"ד (29 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

'נולד' הרעיון של נורדאו על "**יהדות השרירים**", טרם קמה מדינת היהודים, ואנו מוצאים דוגמא אחרת של גבורת ישראל ב- ...

קורצ'אק וילדיו בגיטו

=... קורצ'אק היה לפעמים מופיע בגינה של בית-הקפה "ז'אמיאנסקה", שהיתה סמוכה לחנות הספרים של מורטקוביץ'. שם ישבו אנשי רוח פולנים יחידים, שהיו משכָּרים עצמם בקפה שחור, בזיכורונות ובאשליות. הוא היה שואל אותם שאלה תמוהה (ספק מתבדח, ספק רציני): "האם אין למי מכם, במקרה, מעט תפוחי-אדמה למען ילדיי?"

כמחאה נגד אות-הקלון לא ענד קורצ'אק את הסרט עם המגן-דוד, כפי שהיה מצווה על כל היהודים. גם ב"בית" [בית-היתומים] דאג בזמנים הקשים האלה, לא רק למזונותיהם של ילדיו, כי אם גם לחינוכם ולשמירת כבודם הלאומי והאנושי. לצורך זה, החליט להתקין להם דגל. את עשיית הדגל עבור ילדי בית-היתומים תיכנן עוד לפני שנים רבות: דגל ירוק – דגל המעמד של הילדים – כפי שתיאר לעצמו המלך מתיא ה-I, מלכם של כל הילדים... ברם, עכשיו החליט להוסיף לו בעברו השני – על רקע לבן – **מגן-דוד כחול**, כדי שהילדים לא יחשבוהו כסֵמל של חרפה, אלא יראו בו סמל של כבוד ושל עוצמה נצחית.

... לאחר היכנס הגרמנים לווארשה, בחודשים הראשונים, התנהל בית-היתומים כמקודם: לימודים, עבודה, אפילו בידור. רק התזונה הלכה וירדה ומשקל הילדים הלך ופחת ונצטערו קורצ'אק וצוותו על כך צער רב. בסוף 1940, נאלצו לעזוב את הבית ברחוב קרוכמאלנה [שם היה בית-היתומים מאז היווסדו, ב- 1910 בקירוב] ולעבור אל תחום הגטו. עברו לרחוב חלודנה, לבניין בית-הספר הפולני ע"ש ראסלאר. אנשי הגסטאפו הירשו להם להעביר את מלאי המזון, אך בכל-זאת החרימו עגלה טעונת תפוחי-אדמה. קורצ'אק, לבוש מדי קציו פולני **בלי סרט** [של מגן-דוד] הלך אל המטה הראשי של הגסטאפו לבקש להחזיר את התפודים. "מה איכפת לך, הרי הם תפודים של בית היתומים"? "אנוכי מנהל בית-היתומים". "ברם, אלה יתומים יהודים, והרי אינך יהודי". "כן, יהודי אנוכי". "ומפני-מה אינך עונד סרט"? "**אינני מציית לפקודת אדם שהפכה את המגן-דוד, הסמל האלוקי, לאות של קלון.**"

בן-שיחו הגרמני סטר בלחיו וציווה לאסור אותו בפאוויאק [בית-כלא בווארשה, הידוע לשימצה]. שם היה כלוא חודשים אחדים. **הוא אסר על הקהילה ועל בית-היתומים לשחרר אותו תמורת שוחד**, כדי למנוע תקדים של סחיטה. סוף-סוף שיחררו אותו 3 מחניכיו לשעבר, מבלי שידע קורצ'אק על כך. כעבור זמן מסויים נערך משפט. קורצ'אק נענש למאסר ולקנס כספי. מפאת מצב בריאותו, שיחררוהו הרופאים הגרמניים מעונש ישיבה במאסר, וקורצ'אק החליט לא לשלם את הקנס הכספי. "יטריחו עצמם ויבואו לאסרני שנית. אין לי כסף משלי, ולא אקח מכַּסְפֵּי הקהילה או נדבות אחרות." ["יאנוש קורצ'אק" – י' וינגרטן]

§§§

בפתיחה לפרשת השבוע, פר' "**בא**", ה' מדריך את משה רבינו "ללוות" אותו במפגש הבא עם פרעה, "**ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה, כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שיתי אותותי אלה בקרבו.**" [שמות י' 1] במקום לומר למשה ללכת, ה' מדגיש את השותפות שיש

"**לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי.**"[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16[51]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17[50]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **ו' בשבט** תשס"ד (**29** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

למשה איתו בשליחות הזאת. לא "לֵך", אלא "בא". כאילו שה' יתברך רומז לנו באותיות אלה ש - "**ב**יחד **א**נחנו!" זאת הרגשה אחרת כאשר יודעים שה' נמצא בצוות...!

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16[51]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17[50]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.